

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 313. Usque Ad Annum 361

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 90117778

§. 39. Conversio Iberorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66022](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66022)

Sæculum IV. Barbarorum terris nascentibus præfles-
A. C. 326. S. Athanasius, sermone, factisque Frum-
 mentii in Episcoporum conventu matu-
 pensatis, respondit illis Pharaonis ad Jo-
 seph verbis: *num invenire poterimus tu-
 lem virum, qui Spiritu Dei plenus sit, sic-
 tu, & tam grandia perficere valeat?* Tu
 Episcopum ordinavit, jussitque in illam
 Regionem, unde venerat, cum Gratia
 Dei reverti, nempe in urbem Auxumam
 Æthiopiæ, ubi, non pauciora, quam
Inf.l. XIII. olim Apostoli, miracula edens Frume-
S. 34. tius, innumeram Barbarorum multitudi-
 nem ad fidem convertit. Rufinus, qui
Holsten.not. hanc historiam narrat, ex ore Edesii
ad Martyr. dicerat, qui exinde Tyri, patria sua, Pres-
R. p. 23. byter ordinatus est. Universa Ecclesia
 S. Frumentii memoriam colit, Latini vi-
 gesima septima Octobris, Græci triges-
 ma Novembris, eumque hodie dum Abba-
 sini suum Apostolum venerantur.

§. XXXIX.

Conversio Iberorum.

Ruf. I. c. 10. Iberi, populi Ponto Euxino vicini, non
 minori prodigio ad Christum conver-
 si. Mulieris cujusdam Christianæ, inter
 ipsos captivæ puritas vitæ, sobrietas,
 delitas, & in oratione perseverantia
 quippe integras noctes vigilabat, cetera
 ræque, ignotæ illis gentibus virtutes, in-
 gen-

gentem omnibus admirationem pepererunt; Barbaris stupentibus, & quærentibus, quæ tanti rigoris causa esset? simpliciter respondit, se ista ratione Christo Deo suo servire, æque novum his hominibus hoc Nomen erat, ac totum mulieris vivendi institutum. Dum in virtutum exercitio constantem vident, mulieres illius Regionis, ut natura curiosæ sunt, sciendi cupido incessit, an tantus Religionis zelus quidquam prodesset. Si quis infans inter ipsas ægrotaret, solebat mater ad amicarum, & vicinarum domos languentem portare, perquirens, an aliqua malo remedium sciret; postquam una die aliqua mater ægrotanti infanto apud notas mulieres frustra opem quæsierat, etiam ad captivam venit, respondit illa, humanum quidem auxilium nullum sibi occurrere, sed Deum suum Jesum Christum, quem adoraret, ægrotos, de quorum salute esset conclamatum, sanare posse. Tum infante supra cilicium, quod sibi pro lecto erat, deposito, & fuis ad Deum precibus, surgens, sanum matri reddidit. Prodigii rumor spargitur, & ad Reginæ aures magnis doloribus sine salutis recuperandæ spe decumbentis defertur; rogat, ut sibi adducatur captiva, quæ ire noluit, ne de se ipsa magnifice nimis sentire videretur, & talia suscipere, quæ sexui suo non congruant.

Sæculum IV.
A.C. 326.

Sæculum IV. A. C. 326. gruant. Ergo Regina ad captivæ cellam deferri se imperat, quæ supra suum cilicium incumbere iussam invocato Jesu Christi Nomine pristinæ sanitati restituit; docetque eam, a Jesu Christo Deo & summi Dei Filio esse sanatam; hortatur, ut ipsum invocet, ipsum esset, afferens, qui Regibus potentiam, & vitam hominibus tribuit.

Reginam in Palatium reversam, & gaudio exultantem interrogat Rex, quo pacto tam celeriter sanitatem recepisset. Quo audito, dona captivæ deferri jubet. At Regina, *Domine! hæc omnia, inquit: mulieri vilia sunt, nec aurum petit, nec argentum, & jejuniis pascitur, unica est merces, quam reddere possumus, si adoremus Jesum Christum, Deum illum, quem invocando me sanavit.* Tunc quidem Rex converti distulit, quamvis uxor sæpe, & vehementer instaret. Dum quadam die in Sylvis venatione recreatur, circa meridiem densissimæ subito ingruunt tenebræ, disperguntur socii, ipse solus procul a notis semitis errat, quo se verteret ignarus; in tam perplexo rerum articulo ei in mentem venit, si se Christus ille, de quo captiva ad uxorem, ex his tenebris liberaret, relictis Diis omnibus se illum solum adoraturum. Hæc eo cogitante, nullum enim verbum protulit, rediit dies, & ipse feliciter ad urbem

Iberi convertuntur.

urbem pervenit. Redux rem Reginae ^{Sæculum IV.}
 narrat, cito captiva accersitur, edicit A. C. 326.
 Rex, nullum se impostero Deum, quam
 Jesum Christum culturum, & quærit ei-
 dem serviendi modum. Ipsa, quantum
 poterat, explicat, suadetque, ut Ecclesia
 ædificaretur, ejusque formam designat.

Rex populo ad concionem vocato,
 quæ sibi, & Reginae contigissent, refert,
 suosque, quantum ejus scientia permitte-
 bat, de Religione Christiana edocet,
 dum Regina interim fæminarum tyroci-
 nio præest; communi opera Ecclesia ex-
 struitur; jamque muri stabant, & colu-
 mnæ erigendæ erant, ponitur prima, &
 secunda, cum autem ventum ad tertiam,
 & jam media sui parte esset in altum ele-
 vata, nec hominum, boum, aut cujus-
 cunque machinæ vi tota erigi potuit, re-
 novatus sæpius conatus in cassum ceci-
 dit; Rex de successu desperabat. Sub
 noctem omnibus dilapsis, sola captiva in
 ædificio remanens, noctem in oratio-
 ne transegit; primo mane Rex inquieto
 animo adest cum suis, & ecce! videt co-
 lumnâ linea perpendiculari supra sub-
 jectam basim pendentem, & uno pede di-
 stantem, ita ut in aere libere esset suspen-
 sa; omnis populus laudare Dominum, &
 dicere, veram esse mulieris captivæ Re-
 ligionem! tum columna præsentibus
 omnibus, nemine manum admovente,

Sæculum IV in suppositum fundamentum modo infir-
 A. C. 326. sibili descendisse visa est; reliquæ tam
 cili labore mobiles fuere, ut una de
 omnes collocarentur. Ædificata Eccle-
 sia, cum populus vehementi desiderio
 fide instrui cuperet, ex captivæ consilii
 legatio totius nationis nomine ad Imper-
 ratorem Constantinum dirigitur, rem, quæ
 erat, Imperatori exponunt, rogant, ut
 consummandum opus Dei Episcopus
 mittat; ipse Episcopus honorifice com-
 missit, majori perfusus lætitiæ sensu
 quam si Regno integro Imperium suum
 auxisset. Rufinus, qui hanc historiam
 narrat, eam Jerosolymæ a Bacurio, vi-
 ro piissimo, & sincerissimo accepisse
 Socr. I. c. firmat, qui aliquando illius nationis Præ-
 20. v. Vales. ceptus, deinde apud Romanos Domesticus
 ad Ann. rum comes, & limitum in Palæstina Domestico
 Marc. I. 31. Imperatoris Theodosii temporibus fue-
 c. 12. rat constitutus.

§. XL.

*Arius, & Eusebius Nicomediensis ad
 exilio revocantur.*

Sancta Helena e vivis ablata, Imperator
 Ruf. I. c. II. Constantinus affectu tenerrimo in se-
 Sozom. II. rorem suam Constantiam, Licinii ve-
 c. 27. Soz. duam, conversus est, tanquam jacturam
 I. c. 25. defunctæ ejus, suæque matris hoc solati-
 tio reparaturus. Constantia multum
 in uno Presbytero confidebat, qui secre-